

Marion Peters

...

Amsterdam 28 oktober 2009,

Aan het bestuur van het Landelijk Orgaan voor Wetenschappelijke Integriteit
Postbus 19121
1000 GC Amsterdam

Geacht bestuur,

Graag vraag ik uw aandacht voor het volgende.

Op 20 maart 2008 ben ik als buitenpromovendus in Groningen bij professor Klaas van Berkel gepromoveerd op het proefschrift *Mercator Sapiens. Het wereldwijde onderzoek van Nicolaes Witsen (1641-1717), burgemeester en VOC-bewindhebber van Amsterdam*.

‘Buitenpromovendus’ wil in mijn geval zeggen dat ik het hele onderzoek onafhankelijk en geheel op eigen initiatief en kosten heb verricht en dat ik alleen naar Groningen toe ben gegaan om te promoveren. Voordat ik ter promotie ben toegelaten, heb ik met professor Klaas van Berkel een kennismakingsgesprek gehad, plus drie besprekingen met betrekking tot de tekst, die vanwege de omvang deel 1, 2 en 3 betroffen.

Helaas blijken zowel mijn promotor professor Klaas van Berkel als mijn co-promotor dr. Hans van Koningsbrugge – zoals ze later zelf ook hebben bevestigd - tegen mijn wil en achter mijn rug om mijn tekst aan jonkheer Igor Wladimiroff te hebben gegeven, die eveneens het idee had opgevat te promoveren op een onderwerp met Nic. Witsen in de hoofdrol. Van Koningsbrugge in december 2007, toen Wladimiroffs manuscript nog in een zeer pril stadium verkeerde, Van Berkel opnieuw in september 2008. Daarbij hebben beide promotores mij nooit ingelicht over het feit dat Van Berkel Wladimiroff eveneens onder zijn hoede had.

Op 29 november 2008 heb ik over deze gang van zaken een officiële klacht bij het College van Bestuur ingediend, ook omdat ik zowel door Van Berkel als Van Koningsbrugge de boodschap van Wladimiroff overgebracht kreeg dat als ik een klacht over plagiaat zou overwegen, ik de duurste (!) advocaten tegenover mij zou vinden.

Op 7 april 2009 ben ik voor de onderzoekscommissie verschenen. Van Berkel, Van Koningsbrugge¹ en Wladimiroff² hebben hun verweer schriftelijk afgedaan. Dit verweer kreeg ik – pas na mijn uitdrukkelijk verzoek - op de ochtend van de zitting onder ogen: het was mij hierdoor niet mogelijk adequaat op de aantijgingen en verdraaiingen van de drie aangeklaagden in te gaan. Bovendien moest ik Van Berkels gezichtspunt op de integriteit van mij als persoon verwerken, waarvan hij mij nooit iets had laten blijken, want onze besprekingen waren in hartelijkheid verlopen.

Op 23 juni 2009 volgde de uitspraak van de onderzoekscommissie. Kort samengevat luidde de conclusie ‘dat in casu geen sprake is van wetenschappelijk wangedrag’. (Zie bijlage 3.)

Graag zou ik van u willen vernemen of het inderdaad zo is dat in het geval van een buitenpromovendus, waarbij de promotor geheel buiten het onderzoek heeft gestaan,

- a. de promotor zijn promovendus niet in kennis hoeft te stellen van het feit dat hij nog een promovendus op een overlappend terrein van onderzoek heeft;
- b. dat hij heimelijk en buiten de wil van zijn promovendus diens intellectueel eigendom aan derden mag doorgeven;
- c. dat een promotor bij protest van zijn gedupeerde promovenda haar zonder haar daar zelf van in kennis te stellen naar zijn collega's toe in alle toonaarden van oncollegiaal gedrag en andere lelijke eigenschappen mag beschuldigen.

Voorts zou ik graag van u willen weten of het passend is dat iemand die zelf geen serieuze wetenschappelijke publicaties op zijn naam heeft staan ‘in naam der wetenschap’, zoals Van Berkel in zijn verweerschrift stelt, met andermans intellectueel eigendom aan een titel wordt geholpen, terwijl deze persoon op het moment dat Van Berkel mijn manuscript doorgaf zelfs niet eens het recht bezat om aan een universiteit te promoveren. Aan Wladimiroff moest voor zijn tekortschietende opleiding nog op het allerlaatste moment een ontheffing worden verleend.

Mijns inziens heeft mijn promotor zich in ernstige mate schuldig gemaakt aan misleiding en vertrouwensbreuk. Door mijn twintig jaar lange onderzoek tegen mijn wil en achter mijn rug om aan een statuszoekende bedrijfsadviseur weg te geven, die de titel nog graag voor zijn vijfenzestigste ambieerde (zie internet) - en daar met zijn boek en het laten verrichten van onderzoek door anderen ook flink voor heeft betaald (informatie Van Koningsbrugge) -, maakt deze hoogleraar zich bovendien schuldig aan minachting voor het intellectuele eigendom van anderen. De collegialiteit waarop

¹ Dr. Hans van Koningsbrugge is hoofddocent van het INOS (Instituut voor Noord- en Oost-Europese Studies) aan de RUG en directeur van het in 2007 opgerichte Nederland-Rusland Centrum dat ondernemers adviseert die de Russische markt op willen.

² Dr. Igor Wladimiroff (geb. 1943) is bedrijfsadviseur van het bureau Condroz en volgde een opleiding aan de Kon. Milit. Academie. Zijn proefschrift is uitgekomen in de Groningse universitaire reeks NRCe (vh. Baltic Studies), waarover Hans van Koningsbrugge en prof. Em. Waegemans de redactie voeren.

Van Berkel zich beroept is mij duidelijk onthouden.³ Daarbij heeft Van Berkel er ook niet op toegezien dat Wladimiroff zijn bron(nen) correct verantwoordde.

Ik ga hier in hoofdzaak in op de handelingen van mijn voormalige promotor. De rol van mijn co-promotor Hans van Koningsbrugge, die zich naar mij toe kennelijk slechts als een vriend had opgesteld om Wladimiroff met zijn voor hem belangrijke netwerk in het zakencircuit van dienst te kunnen zijn, is nog verwerpelijker geweest (naar achteraf bleek heeft hij mij belangrijke bronnen onthouden en mij zelfs ronduit tegengewerkt), maar hem is door de commissie tenminste nog 'een sanctie' opgelegd.

Door mijn klacht jegens de gang van zaken rond mijn promotie naar 2 punten terug te brengen (zie bijlage 3), is meteen ook het kwalijke gedrag van jonkheer Igor Wladimiroff buiten schot gehouden. Wladimiroff heeft zich niet schuldig gemaakt aan plagiaat, zo stelt de commissie. Kennelijk vindt de commissie het aanvaardbaar dat hij bewust onrechtmatig mijn proefschrift bezat en voor zijn nog te schrijven tekst in het geniep van mijn bronnen, ideeën en vondsten gebruik heeft kunnen (laten) maken. (Terwijl voor het doorgeven ervan, zoals gezegd, Van Koningsbrugge wel is berispt). De voorbeelden van letterlijk plagiaat (namelijk foute overnames) die ik aan de commissie heb verstrekt worden genegeerd. Daarnaast is niet ingegaan op het feit dat Wladimiroff geen verantwoording geeft van mijn proefschrift als bron (of dat hij andere bronnen als eigen onderzoek presenteert) en dat zijn onderzoek grotendeels door anderen is verricht. Ook het opzienbarende tempo waarin hij naast zijn werk als bedrijfsadviseur - hoewel onervaren in wetenschappelijk onderzoek en schrijven - zijn proefschrift van de grond heeft gekregen, wordt hierdoor geheel genegeerd. Het moment dat Van Koningsbrugge op Wladimiroffs verzoek mijn dissertatie aan hem gaf, december 2007, verkeerde diens manuscript met ca. 90 pagina's uittreksels immers nog in de allereerste beginfase, waar aan het hoofdstuk 2 over Witsen nog moest worden begonnen. Toch is het hem in minder dan veertien maanden gelukt om, zelfs een week voordat mijn promotie plaatsvond, op een boek van 385 bladzijden te promoveren.

Graag zou ik van u willen weten of de uitslag van de onderzoekscommissie, waarin zij stelt dat de heren prof. Van Berkel en Wladimiroff geen blaam treft, terecht is. Inzake het communiceren van wetenschap bedient de commissie zich van het argument dat ik deel zou hebben uitgemaakt van een onderzoeksgroep (zie de conclusie van het CvB, bijl. 3). Van Berkel heeft echter nooit een onderzoeksgroep naar de activiteiten van Nicolaes Witsen geleid. Los van elkaar en geheel toevallig kreeg hij als promovendus eerst mij, en nadat mijn werk was goedgekeurd nog eens Wladimiroff in de schoot geworpen. (Aanvankelijk zou Wladimiroff namelijk bij zijn vriend Van Koningsbrugge promoveren zodra die tot hoogleraar benoemd was, naar deze verwachtte was dat eind 2007.) Ik kwam bij Van Berkel in goed vertrouwen als een externe, onafhankelijke onderzoeker, en dat vertrouwen is enorm beschaamd. Door het goedkeuren van bovenbeschreven gedrag maakt het College van Bestuur van

³ Van Berkels eigen opvatting van collegialiteit bewijst zijn e-mail die hij Wladimiroff n.b. meteen na mijn promotie onder het hoofdje 'Voer voor psychologen' toestuurde met de mededeling dat mijn promotie 'zonder strubbeling of zijdelingse uitval' was verlopen. Ook vertelt hij hoe goed hij de journaliste van de Volkskrant (Geertje Dekkers) over deze kwestie had af weten te poeieren. - De betreffende e-mail behoort tot Wladimiroffs papieren verweer.

de Rijksuniversiteit Groningen zich mijns inziens daarom schuldig aan het vermarkten (verhuftering?) van wetenschap en het inflateren van de doctorsgraad.

Ik hoop dat het LOWI met een uitspraak over de toelaatbaarheid van het bovenstaande meer duidelijkheid zal verschaffen over de manier waarop met buitenpromovendi mag worden omgegaan.

In afwachting van uw antwoord verblijf ik met de meeste hoogachting,

Marion Peters

N.B. Ter toelichting stuur ik u de volgende bijlagen toe:

1. Brief aan de rector magnificus van de RUG, prof. dr. F. Zwarts, 29-11-2008
2. Brief aan Klaas van Berkel d.d. 19-8-2008
3. Besluit van de onderzoekscommissie d.d. 23-6-2009
4. Bezwaarschrift tegen het besluit d.d. 16-9-2009